

INDENRIGSMINISTERIET

Christiansborg Slotsplads 1, 1218 K. - Tlf. 01) 11 69 00 - Giro 5 52 55 00

København, den 26 NOV. 1982

l.k. kt. j. nr. 123/0100-148/1982
(Bedes anført ved henvendelser
om sagen)

Indenrigsministeriet har dags dato tilskrevet borgerrepræsentanterne Kirsten Petersen, Bente Frost, Ivan Hansen, Knud Erik Hansen og Vagn Olsen således:

I skrivelse af 24. juni 1982 har De sammen med andre medlemmer af borgerrepræsentationen klaget over, at en ordfører for det på borgerrepræsentationens møde den 17. juni 1982 fremsatte forslag om, at saneringsplanerne for Westend-karreerne, Portugalsgade-karreerne og Fr. den VII's Gade-karreerne tages op til fornyet behandling i borgerrepræsentationen, ikke - i overensstemmelse med almindelig praksis - fik lejlighed til at motivere forslaget, inden det blev oversendt til saneringsudvalget.

Samtidig klages over, at ikke alle borgerrepræsentanter har kunnet meddele deres afvigende mening til borgerrepræsentationens vedtagelse om udvalgshenvisning af den pågældende sag, idet de medlemmer, som ønskede dette, blev afbrudt af den fungerende formand.

Borgerrepræsentationen har i skrivelse af 17. september 1982 afgivet en udtalelse i anledning af klagerne. En kopi af denne udtalelse vedlægges til orientering.

I anledning af klagerne skal indenrigsministeriet udtale følgende:

Den direkte udvalgshenvisning er sket med henvisning til § 13, stk. 6, i borgerrepræsentationens forretningsorden, som har følgende ordlyd:

"Forslag om nedsættelse af udvalg, om en sags henvisning til et tidligere nedsat udvalg eller til fortsat behandling i udvalget, jfr. § 9, kan fremsættes så længe afstemning ikke er begyndt. Når sådant forslag fremsættes, efter at forhandlingerne om sagen er begyndt, standses disse, hvorefter borgerrepræsentationen afgør spørgsmålet om udvalgsbehandling."

Efter indenrigsministeriets opfattelse kan der ikke i den pågældende bestemmelse - som svarer til normalforretningsordenens § 11, stk. 4, - indlægges den begrænsning, at et forslag om udvalgshenvisning først kan fremsættes, når ordførerne for forslagsstillerne har haft lejlighed til at få ordet mindst een gang. Derimod må medlemmerne kunne forlange ordet for at ytre sig om forslaget om sagens videre behandling, i det konkrete tilfælde spørgsmålet om udvalgshenvisning,

jfr. herved Erik Harder, Dansk Kommunalforvaltning I, 1982, side 110.

Indenrigsministeriet forstår da også, at klagernes påstand om en ret for forslagsstillerne til at motivere deres forslag, inden dette blev sendt til udvalgsbehandling, er begrundet med praksis i tilsvarende sager. Ifølge klagen har det været praksis, at forslagsstillerne eller en ordfører for forslagsstillerne først fik ordet for at motivere forslaget, hvorefter den pågældende borgmester fik ordet, og at man derefter gik frem efter den rækkefølge, der er angivet i forretningsordenens § 4, stk. 3.

Borgerrepræsentationen har i sin skrivelse af 17. september 1982 hverken af- eller bekræftet denne oplysning om fremgangsmåden.

Indenrigsministeriet har ikke ment, at der var grund til at undersøge praksis nærmere, da det efter indenrigsministeriets mening er højst tvivlsomt, om en sådan praksis - såfremt denne kan bekræftes at være fulgt - kan anføres som begrundelse for et krav om, at den ovenfor beskrevne fremgangsmåde altid skal følges. Indenrigsministeriet har herunder lagt vægt på, at borgerrepræsentationen i forbindelse med vedtagelsen af sin forretningsorden, ikke ønskede indsat en bestemmelse i § 13, stk. 6, hvorefter henvisning til udvalg først kan ske, når ordførerne har haft lejlighed til at begære ordet mindst een gang.

Men hensyn til spørgsmålet om protokollering af afvigende mening fremgår det af sagen, at der i den påklagede sag er sket protokollering af to sådanne afvigende meninger, og at der ikke er fremkommet klager over, at protokollertilførslen af de afvigende synspunkter skulle være ukorrekt.

Indenrigsministeriet forstår imidlertid også klagen således, at der klages over, at en gruppe blev afbrudt af den fungerende formand, medens man meddelte sin afvigende mening, og at det gøres gældende, at den afvigende mening kun blev protokolleret, fordi medlemmet fastholdt sit ønske om protokollering med henvisning til styrelseslovens § 13, stk. 2.

Den Københavnske styrelseslovs § 13, som fastsætter retten til protokollering af afvigende meninger, siger intet om, hvorledes denne protokollering skal foregå. Af borgerrepræsentationens udtalelse i skrивelsen af 17. september 1982 fremgår det, at begæring om protokollering af afvigende mening sker ved tilråb fra de pågældende medlemmers pladser. Indenrigsministeriet må derfor gå ud fra, at den skete afbrydelse skyldes en misforståelse, idet der selvfølgelig ikke

må lægges hindringer i vejen for medlemmernes berettigede ønsker om protokollering. "

P. M. V.

E. B.

Johan Erichsen

6) Hvilket herved meddeles under henvisning til borgerrepræsentationens skrivelse af 17. september 1982 (j.nr. 596/82).

7) Der henvises til indenrigsministerens besvarelse af Deres spørgsmål af 13. oktober 1982 i folketinget.

- 1) Borgerrepræsentant Kirsten Petersen
- 2) Borgerrepræsentant Bente Frost
- 3) Borgerrepræsentant Ivan Hansen
- 4) Borgerrepræsentant Knud Erik Hansen
- 5) Borgerrepræsentant Vagn Olsen
- 6) Københavns borgerrepræsentation
- 7) Folketingsmedlem Asbjørn Agerschou

+ genpart til 1090-16 og 1090-13

} *Hanne Willumsen*
fm.